

ONDŘEJ MOHLER

**PŘÍBĚHY
Z HLEMÝŽDÍ
ZAHRÁDKY**

PŘÍBĚHY
Z HLEMÝŽDÍ
ZAHRÁDKY

Ondřej Mohler

KAPITOLA I.: ČLOVĚK

Konečně prší.

Šnekula otevřel oči a podíval se na maminku.

„Můžu?“

zeptal se tichým, leč nedočkavým hlasem.

„Ano, ale nechod' daleko a zůstaň blízko tatínkovi,“

řekla maminka Šnekulovi, který už byl ale dávno venku na dešti.

Poslední dny bylo horko a pro Šnekulovy to rozhodně nebyl jednoduchý týden.

Od doby, co se přistěhoval člověk, je čím dál méně trávičky. „Ale vypadá to, že nás má rád,” povídá maminka tatínkovi, který si právě pochutnával na statném listu.

„Tak už pojd' a nech toho dumání,” řekl tatínek a oba společně vyrazili za Šnekulou.

Věci se určitě změnily na hlemýždí zahrádce, ale také na zemi jako takové.

Člověk staví, vytváří, buduje a mění tím přírodu a s ní i domovy spousty Šnekulových kamarádů, ale i nepřátel, kterým je někdy lepší se vyhnout.

Nikdo není ušetřen zkáze a dominanci tvora, který svou inteligencí daleko přesahuje tu hlemýždí.

Vždyť i ptáci si stěžovali, že nemají kde hnízdit a kvůli neustálému kácení lesu jsou nuceni sdílet domovy v lidských obydlích.

